

***Povestirile Anastasiei
în versuri și imagini***

- Poezii ilustrate -

Cuprins

Muzicanții din Bremen	7
Câinele leneș	10
Cei trei purceluși	12
Iepurele și broscuța țestoasă	14
Căsuța de ciocolată	15
Motanul încălțat	18
Pinocchio	20
Toate pânzele sus!	22
Bubico	24
Pupăza din tei	26
Pasărea	28
Vulpișor	29
Întâiul drum	30
O poveste cu Sfântul Petru	32
Casa de la iazul morii	34
Peștișorul de aur	36
Semnul din naștere	38
Luminile orașului	40
Cercul	42
Li Ziqi	45
Miaunel și Bălănel	47
Onomastica	49
Masha și ursul	51
Campioana	53
O minune (Veronica)	54

Muzicanții din Bremen

A fost odată o poveste¹
despre câțiva pibegi prin lume;
de soarta lor cea rea fugind,
un trai mai bun ei au găsit.

La început un urechiat,
îmbătrânit și alungat
de-al său stăpân neiertător,
porni să-și caute locșor.

¹ Aluzie la Frații Grimm - *Muzicanții din Bremen* (1819, ediția originală; noi am citit cartea apărută în 1987 la Editura Ion Creangă, București). Există și o varianta românească a basmului: *O poveste c-o babă, c-un moș și c-un măgar* - în: Angela Dumitrescu, *Așa cap, așa căciulă*, Editura Scrisul românesc, 1981.

Cam slab și-acela, tot bătrân,
tot alungat de-al său stăpân!

– Să fim prieteni! zise el.
– Să fim, căci soartă avem la fel...
Dar, ce ne facem?
– Vom chibzui; întâi,
o casă de-am găsi.

Noi ne vom face muzicanți,
din cei vestiți, la nunți chemați.
În capul mesei noi vom sta
și din bucate vom gusta.

Fiindcă fanfara municipală
rămas-a fără personal,
acolo vom grăbi și noi
și vom lua-n brațe un țambal.

Porniră ei la drum așa,
când – o pisică-n drum le sta.
– Ne trece calea!
– Nu, nicicum.
Hai s-o luăm cu noi la drum!

Că pare, Doamne, hămesită;
este precis de-acasă izgonită!
Cam galbenă și bolnăvioară –
n-a mai mâncat de-o primăvară!

Pisica iute se-nvoi,
cu dânșii se-mprieteni.
Și tot mergând cei trei așa,
un cocoșel îi întâlnea.

Un cântăreț neîntrecut,
ce-aflase un mic amănunt:

stăpâna-i ar pofti o ciorbă,
de cocoșel, nu de lobodă...

Cei patru o porniră deci;
să fugi și nu poți să-i întreci!
Și noaptea, pe o lună plină,
găsiră-o casă cu lumină.

Era o casă de bandiți –
adică, oameni înrăiți,
ce fură, pradă, jefuiesc,
și-apoi din jaful lor trăiesc.

Bandiți, bandiți; cam troglodiți –
și lesne au fost păcăliți
de-un mienunat, de un lătrat,
de-un cântec de cucurigat
și-un răget dat de urechiat!

Fugind bandiții speriați,
rămase casa de pripas.
Noroc c-au poposit în ea
cei patru ce o căutau.

Ce-au mai făcut,
nu se mai știe.
Poate-au trăit
la ani o mie!

O mie tocmai n-or fi ei –
erau destul de bătrânei;
dar un an, trei,
tot mai gustară firul ierbii,
tot mai lungiră ața vieții...